

FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE
„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

REVISTA PRESEI
12 august 2019

ADEVĂRUL: Ministrul interimar al Educației s-a decis: școala începe pe 9 septembrie

Ministrul interimar al Educației s-a decis: școala începe pe 9 septembrie

► După multe discuții, negocieri și amânări, Daniel Breaz s-a decis într-un final. Școala va începe pe 9 septembrie. „În urma solicitării prim-ministrului Viorica Dăncilă, adresată ministrului Educației Naționale, de a stabili data începerii noului an școlar prin consultarea tuturor părților implicate, ministrul interimar al Educației a decis ca prima zi de cursuri din anul școlar 2019 - 2020 să fie luni, 9 septembrie. Decizia a fost luată ca urmare a discuțiilor purtate între reprezentanții Ministerului Educației Naționale (MEN) și partenerii săi de dialog social”, se arată într-un comunicat al instituției.

Dispare vacanța din februarie

Concret, s-a decis în unanimitate pentru ca școala să înceapă pe 9 septembrie și nu pe 16 septembrie, așa cum propunea premierul României săptămâna trecută, decizia fiind aprobată și de către Daniel Breaz. Astfel, semestrul I va începe pe 9 septembrie și se va încheia pe 20 decembrie 2019, iar semestrul al II-lea va începe pe 13 ianuarie și se va încheia la 12 iunie 2020, cursurile fiind dispuse pe durata a 35 de săptămâni. Practic, dispare vacanța intersemestrială de o săptămână, care era acordată, până acum, la începutul lunii februarie, pentru că semestrul I se încheie acum odată cu vacanța de iarnă.

Vacanțele elevilor din toate ciclurile de învățământ vor avea următoarea structură: vacanța de iarnă începe pe 21 decembrie 2019 și durează până pe 12 ianuarie 2020, vacanța de primăvară este cuprinsă între 4

aprilie - 21 aprilie 2020 iar vacanța de vară, între 13 iunie și data din luna septembrie 2020 la care vor începe cursurile anului școlar 2020 - 2021. Clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar beneficiază de vacanță în săptămâna 26 octombrie - 3 noiembrie 2019.

Pentru clasele a XII-a zi, a XIII-a seral și frecvență redusă, anul școlar se încheie în data de 29 mai 2020, iar pentru clasa a VIII-a - în data de 5 iunie 2020. Pentru clasele din învățământul liceal - filiera tehnologică și pentru clasele din învățământul profesional, anul școlar are 37 de săptămâni de cursuri.

De ce s-a discutat de 16 septembrie

Premierul îi ceruse, la sfârșitul lunii iulie, ministrului Educației de atunci, Ecaterina Andronescu, să analizeze posibilitatea începerii anului școlar în data de 16 septembrie. Inițial, ministrul Educației stabilise, prin ordin guvernamental, începerea școlii la data de 9 septembrie. Patronatele din turism, acuzate că vor schimbarea datei de începere a anului școlar pentru a putea face profit, au reacționat precizând că i-au cerut premierului începerea anului pe 16 septembrie pentru anul școlar 2020-2021, nu pentru acest an, și precizează că nu știu de ce Viorica Dăncilă a înțeles greșit. „Noi am cerut pentru anul viitor, dar nu ne-ar deranja dacă și anul acesta se opera, însă suntem conștienți că nu se pot face modificări cu trei săptămâni înainte” a spus Dragoș Răducanu, vicepreședintele Federației Patronatelor din Turismul Românesc. © Simona Chirciu

Data de începere a noului an școlar: 9 septembrie

În urma solicitării prim-ministrului, ministrul interimar al Educației, Valer-Daniel Breaz, a decis ca prima zi de cursuri din anul școlar 2019-2020 să fie luni, 9 septembrie.

Decizia a fost luată ca urmare a discuțiilor purtate între reprezentanții Ministerului Educației Naționale și partenerii săi de dialog social.

Structura anului școlar cuprinde semestrul I (9 septembrie – 20 decembrie 2019) și semestrul al II-lea (13 ianuarie – 12 iunie 2020), cursurile fiind dispuse pe durata a 35 de săptămâni.

Vacanțele elevilor din toate ciclurile de învățământ sunt programate astfel:

- vacanța de iarnă (21 decembrie 2019 – 1 ianuarie 2020);
- vacanța de primăvară (4 aprilie – 21 aprilie 2020);
- vacanța de vară (13 iunie – data din septembrie 2020 la care vor începe cursurile anului școlar 2020 – 2021).

Clasele din învățământul primar și grupele din învățământul preșcolar beneficiază de vacanță în săptămâna 26 octombrie – 3 noiembrie 2019.

Pentru clasele a XII-a zi, a XIII-a seral și frecvență redusă, anul școlar se încheie în data de 29 mai 2020, iar pentru clasa a VIII-a, în data de 5 iunie 2020.

Pentru clasele din învățământul liceal – filiera tehnologică, cu excepția claselor mai sus-menționate și pentru clasele din învățământul profesional, anul școlar are 37 de săptămâni de cursuri.

CURRENTUL: Profesor universitar: PSD falimentează educația și cercetarea

România se află din nou în trista situație de a vedea cum nociva guvernare PSD îi ratează viitorul. Totul a pornit de la așa-zisul program de guvernare, un program al minciunilor sistematice oferit românilor.

Educația și Cercetarea, domenii cheie pentru evoluția unei țări, sunt vizate de PSD pentru reducerea consistentă a bugetelor. Cercetării, aflate în subfinanțare cronică, i s-a promis de către PSD 1% din PIB. Însă mult trâmbițata măsură de creștere cu 30% a bugetului în fiecare an s-a dovedit iar o minciună. Cercetarea și Inovarea au primit doar 0,16% din PIB. În urma rectificării bugetare, acest minister rămâne cu 0,13%! Nici nu mai contează că e de opt ori mai puțin decât programul asumat de PSD, contează că prin aceasta se pune cruce Cercetării românești!

Nici Ministerul Educației nu o duce mai bine. Miniștrii Orlando și Breaz reușesc să îl pună pe butuci prin hotărârea de a tăia 400 de milioane de la bugetul său! Hora minciunilor marca PSD ne arată realitatea tot mai cruntă: multe școli se confruntă cu probleme privind plata salariilor, elevii României sunt ținuti în bezna necunoașterii, iar fondurile necesare sunt redirectionate către altceva, considerat de PSD mult mai important.

Dar ce poate fi mai important decât viitorul României?

Pentru conducerea PSD, e simplu: puterea. Așa că tagma lui Fifor încearcă să-și cumpere puterea luând bani de la Cercetare și Educație pentru PNDL, program controlat de baronii partidului pentru mituirea primarilor. Este chiar programul pornit de Dragnea, acela prin care se cumpără becuri cu mii de lei bucata și se asfaltează direct pe noroi. Și cum nimic nu e întâmplător, sumele tăiate de la Educație și de la Cercetare însumează circa 1,5 miliarde de lei – exact banii cu care se suplimentează fondurile PNDL!

Trăim într-o țară condusă de iresponsabili, care sperăm că vor pleca de la guvernare la următoarele alegeri. Din pacate, acum, în pragul noilor alegeri, nu fac decât să fure și mai mult, cu orice preț. Iar astăzi prețul este viitorul copiilor noștri și viitorul României.

Prof. univ. dr. Dumitru OPREA

Deputat PNL de Iași

SPUTNIK: Criză în învățământ: ce îi așteaptă pe elevi și profesori în noul an școlar

Anul școlar 2019-2020 începe în condiții dintre cele mai nefericite, iar perspectivele nu sunt nici ele mai ferice, mai ales că, prin rectificarea bugetară, Guvernul a micșorat ponderea proiectelor, a programelor sociale sau a celor de investiții.

Și aceasta pentru că, pe lângă absența unui ministru plin, Educația se mai confruntă și cu probleme de natură financiară.

Guvernul tocmai a majorat, prin rectificarea bugetară, ponderea salariilor și a micșorat-o pe cea a proiectelor, programelor sociale sau de investiții. De asemenea, o parte dintre manualele școlare nu vor fi gata la timp, iar un procent semnificativ, de 80% din proiectele de modernizare a școlilor și grădinițelor, începute încă din 2013 sau 2017 prin celebrele PNDL I și II, adică Programul Național de Dezvoltare Locală, nu au fost încă recepționate.

Chiar data de începere a noului an școlar a fost subiect de scandal național, după ce premierul Viorica Dăncilă i-a solicitat fostului ministru al Educației, Ecaterina Andronescu, să amâne cu o săptămână acest moment.

Profesorii și părinții au aflat, în urmă cu doar câteva zile, decizia Ministerului Educației Naționale referitoare la acest subiect. Instituția a informat că data de începere a cursurilor în anul școlar 2019-2020 rămâne cea stabilită inițial, respectiv 9 septembrie 2019.

Elevii nu vor avea tichete de 250 de lei pentru rechizite, manuale, cărți și echipamente sportive, așa cum a promis Guvernul încă din februarie, de la aprobarea bugetului în Parlament, informează edupedu.ro.

Programul „Merg la școală” pentru toți elevii din învățământul primar, gimnazial, profesional și liceal a fost lansat în dezbatere publică și retras imediat. Sursa citată susține că ministrul Finanțelor a decis brusc și fără explicații că acest program nu se va mai derula deoarece nu sunt bani.

Elevii ar fi primit câte 250 de lei fiecare sub forma unor vouchere. Programul ar fi înlocuit proiectul mai vechi intitulat „Rechizite în școli”.

Acest program – „Rechizite în școli” - ar urma, însă, potrivit oficialilor din MEN, să se deruleze în continuare, afirmând că asigură din fonduri externe nerambursabile rechizite școlare.

De asemenea, proiectul „România digitală”, cu tablete pentru fiecare elev și table inteligente pentru fiecare clasă, promis de Guvern încă din februarie, nu a fost încă lansat – banii din buget au fost retrași la rectificare, subliniază sursa citată.

EVENIMENTUL ZILEI: Prof. Ecaterina Andronescu, fost ministru al Educației, despre culisele unei demiteri: „Mă simt teribil de nedreptățită. Viorica Dăncilă a așteptat un moment bun ca să mă dea afară”/ Ileana Ilie Ungureanu

Proaspăt demisă pe Facebook, Ecaterina Andronescu regretă că nu a finalizat proiectele pe care le-a început. Nici nu va mai avea ocazia să o facă, pentru că „mi-a ajuns”, nu va mai accepta un alt mandat de șef al Educației. În discuția cu Evenimentul zilei, social-democrata mărturisește, cu lacrimi în ochi, că se simte „teribil de nedreptățită” de criticile dure care o fac responsabilă de distrugerea învățământului românesc.

Ileana Ilie Ungureanu: Ați aflat de la televizor că v-ați pierdut funcția de ministru al Educației. Între timp, ați avut și o discuție cu premierul Viorica Dăncilă?

– Prof. Ecaterina Andronescu: Nu am avut nicio discuție cu premierul Dăncilă. Recunosc că eu nu am sunat, dar nici domnia sa nu m-a sunat. Într-un fel mă așteptam să se ajungă aici. Nu știam când, dar mă așteptam.

-De ce vă așteptați?

-În aceste luni am luat câteva măsuri legate de formarea profesorilor. Sunt profesori dedicați, cu vocație, pe care îi prețuiesc enorm, dar sunt și profesori cărora nu le pasă de elevi. Că altfel nu-mi explic faptul că avem 27 de licee în care procentul de promovare a Bacalaureatului este între 0-5%, ceea ce e incalificabil. Când s-a făcut legea salarizării l-am rugat pe ministrul Muncii de atunci să găsim o cale de a diferenția, de a răsplăti munca dascălilor după cum este prestația fiecăruia la clasă, dar nu am reușit. Iar acum, la titularizare, am considerat că este bine să impun un prag: cei care au luat note mai mici de 5 să nu mai intre ca suplinitori în sistemul de învățământ. Când doamna prim-ministru a aflat de această decizie a mea, mi-a telefonat și mi-a spus: «Cum vă permiteți să lăsați 600.000 de profesori fără slujbe de la toamnă?!».

-Cu alte cuvinte, era o măsură nepopulară, fix înainte de alegerile prezidențiale?

-Exact. Nu știu cine i-a furnizat această cifră. I-am explicat că în tot sistemul de învățământ au fost 215.000 posturi, și că cei care se află în situația cu note sub 5 sunt 3.700. Totuși, la următoarea noastră întâlnire domnia sa mi-a cerut să schimb ordinul și să îi scot din această ecuație inclusiv pe cei 3.700. Am anumite standarde sub care efectiv nu pot să cobor, iar aceasta probabil a fost una din supărări. O altă supărare a fost legată de debutul anului școlar, în 9 septembrie, stabilit de comun acord cu partenerii sociali. Urmarea solicitărilor din partea patronatelor din turism pe care doamna prim-ministru le-a primit a propus începerea anului școlar în 16 septembrie. Schimbarea marea decalajul în ceea ce privește numărul de săptămâni între cele două semestre, cu dezavantaje și pentru profesori și pentru elevi. Nu vreau să aduc în discuție și aspectele politice. A așteptat un moment bun să facă această mișcare, să mă dea afară.

-Adică declarația controversată despre Alexandra e un agățuș, nu justifică demiterea?

-Sigur, eu nu vreau să trec peste ceea ce am spus. Cred că evenimentele acestea au bulversat rău de tot societatea românească și întrebându-mă ce putem să facem noi, în școală, am ieșit public și am spus că poate nu e suficient ce spun părinții și că trebuie să se implice și școala. Am convingerea că școala trebuie să-i pregătească și pentru viață pe elevi.

– Poate că nu a fost cea mai fericită exprimare... Ați mai accepta un nou mandat de șef al Educației?

-Îmi ajunge. Îmi pare rău că nu am putut să duc la bun sfârșit proiectele la care am lucrat. Țasta a fost și motivul pentru care mi-am călcat într-un fel pe suflet atunci când am acceptat să revin. După evenimentele din august 2018, am primit în jur de 200 de mesaje de la cetățeni care mă apostrofau. Atunci l-am căutat la telefon pe domnul Dragnea, timp de vreo 10 zile cred, să vedem cum putem să corectăm ceea ce s-a întâmplat în Piața Victoriei. Evident că nu mi-a răspuns și atunci am avut curajul să scriu acea scrisoare publică. Nu m-am așteptat să-mi propună după aceea să mă întorc la Ministerul Educației. Am acceptat totuși pentru că am avut credința că experiența mea și cunoașterea sistemului mă vor ajuta să fac lucrurile de care învățământul are nevoie. Nu s-a întâmplat acest lucru pentru că, din păcate, când mergi într-o asemenea poziție ai nevoie și de suport politic, nu poți să faci nimic de unul singur.

-Ați fost de patru ori ministru al Educației, considerați că v-ați făcut treaba? Sau ați eșuat?

-Cred că nu am făcut nicio greșală. Dintre proiectele pe care le-am pornit de-a lungul timpului nu cred că a fost ceva care să fie greșit. Mi se reproșează că am desființat școlile profesionale. Este fals. Există documente la minister care dovedesc asta. Mă găsesc pe mine vinovată că n-am avut răgaz să și explic lucrurile pe care le-am gândit și le-am făcut cât am fost ministru. De exemplu, nu cred că știe cineva că proiectul de informatizare în sistemul de învățământ a fost pornit de mine, în 2001. Am făcut întâi informatizarea repartizării elevilor de gimnaziu în liceu, repartizare computerizată care a funcționat timp de 19 ani de zile fără să intre vreodată în derapaj. Tot atunci a început informatizarea școlilor. Tot în mandatele mele s-au lansat foarte multe din proiectele sociale – „Cornul și laptele”, rechizite gratuite pentru elevii cu probleme sociale etc.

-Realitatea din multe școli arată că toate reformele din învățământ s-au dovedit a fi ineficiente tocmai pentru că sistemul este unul prăfuit, profesorii nu se mai ridică la așteptările copilului, iar școala a devenit un adevărat pat al lui Procust.

-N-aș spune că tot sistemul e prăfuit. Sistemul a evoluat față de acum 30 de ani, de exemplu. Poate că evoluția lui nu e pe măsura așteptărilor noastre, aici, fără îndoială, sunt de acord. Dar nu cred că este corect să vorbim numai de rău sistemul de învățământ. Universitățile din străinătate caută absolvenți de liceu de la noi cu o perseverență aproape diabolică. Deci avem elevi foarte buni pe care toate universitățile din afara granițelor țării și i-ar dori. Mesajul meu e că și în România există universități excepționale unde au ce și de la cine învăța.

-Și totuși, (mai ales) în școlile de la sate, condițiile de care beneficiază copiii nu sunt un motiv de laudă. Două din zece școli au toaleta în curte.

-Cea mai mare nenorocire a sistemului de învățământ este schimbarea miniștrilor. Pentru că tu, ca ministru, nu poți să-ți duci proiectele la bun sfârșit. Începi o mulțime de lucruri, vine altcineva după tine, șterge ce ai făcut tu sau nu-și mai aduce aminte, și lucrurile stagnează în cel mai fericit caz. Știți care a fost ghinionul meu? Faptul că nu am avut nici măcar un mandat întreg. Cel mai lung mandat a fost de doi ani și jumătate și am făcut proiecte de care sunt foarte mândră: am început informatizarea școlilor, proiectele sociale, am adus în sistem 800 de microbuze, am reabilitat vreo 3.500 de școli din proiecte cu Banca Mondială. Nu aș vrea să uit nici de contribuția mea la fiecare lege

a învățământului, pentru că dacă astăzi vorbim în mediul academic de autonomie universitară, atât cât este ea, ea este introdusă în lege în mandatul meu de deputat.

-Care este cel mai mare regret al ministrului Ecaterina Andronescu?

-Pentru că tot timpul am vorbit despre învățământ – nu m-am despărțit niciodată de calitatea de profesor, care m-a ținut cu picioarele pe pământ, să spun așa, și în realitatea sistemului -, lumea m-a asociat ca fiind un timp foarte lung la ministerul Educației. În realitate, în primul mandat am avut doi ani și jumătate, în următorul – 9 luni, apoi 6 luni și acum 8 luni. Cel mai mare regret al meu este tocmai această fragmentare a perioadelor în care am fost ministru al Educației. Pe de o parte e un sistem cu inerție foarte mare, pe de altă parte necesită un timp ca să poți să scrii proiectele și să le și implementezi în sistem. E o ușurare că nu mai sunt ministrul Educației, trebuie să recunosc lucrul acesta. Dar este și o amărăciune, pentru că nu am putut să finalizez proiectele pe care le-am început.

„Părinții fac diferența între școlile cu performanță și școlile slabe”

-Într-o societate globalizată, supertehnologizată și foarte dinamică în ceea ce privește piața muncii, care credeți că sunt nevoile educației și învățământului românesc?

-Nevoia unei selecții și a unei formări a profesorilor: un profesor bun și cu un plan de învățământ mai nereușit face o lecție bună, pe când un profesor slab pregătit, chiar și cu o programă excepțională, nu aduce în clasă efectele pozitive scontate. Apoi, e foarte important să facem digitalizarea sistemului. Generația de astăzi din bănci s-a născut cu IT-ul în ADN. Elevii de azi au componenta vizuală mult mai dezvoltată, pentru că achizițiile în cunoaștere le-au făcut prin imagini. Ei s-au născut cu tableta în mână, și, înainte de a învăța bine să vorbească, sau să meargă, au știut să-și caute pe tabletă desene animate. Îi aducem la școală și îi întoarcem la tablă și creion? Este insuficient pentru ei... Este obligatoriu ca toți profesorii să aibă posibilitatea să facă lecții în care să aducă imagini din această resursă excepțională care este internetul.

-Credeți că învățământul românesc este repetent în fața elevilor?

-Nu așa spune lucrul acesta. Avem școli foarte bune. Acolo unde rezultatele sunt proaste, cumva există un fel de acceptare și din partea elevilor și din partea părinților. Pentru că dacă părinții ar ridica pretențiile și ar pune ștacheta mai sus cred că lucrurile ar sta altfel și școala ar putea să fie mai performantă.

-Deci părinții au și ei partea lor de vină...

-Eu nu vreau să-i învinovățesc pe părinți, dar gândiți-vă că un părinte stă la muncă uneori peste 10 ore... cine să stea acasă cu copilul și să-l educe? Și aici trebuie ca școala să facă mai mult. De aceea proiectul „Școală după școală”, un program tip after-school, e absolut necesar. El realizează o educație controlată încă 3-4 ore după școală.

– Cum funcționează în realitate trioul părinte-copil-școală?

-Am făcut o analiză încercând să-mi clarific eu ce anume face diferența între școlile cu performanță și școlile slabe. Poate vă surprinde sau nu, dar părinții sunt aceia care fac diferența. De ce? Pentru că părintele are grijă cât timp copilul stă acasă cu el să-l controleze, să-l supravegheze, să-l îndrume, să-i explice importanța școlii. În rest sunt părinții care nu au timp niciodată de copiii lor, poate acești copii nu au noroc nici de bunici care să poată să compenseze ceea ce nu fac părinții. Dacă trioul acesta elev-părinte-școală funcționează și dialoghează permanent, copilul are șanse maxime. Dacă, din păcate, din acest triou lipsește unul sau doi de multe ori, șansele copilului scad.

-S-a spus despre dvs. că sunteți groparul educației românești. Va simțiți nedreptățită?

-Teribil de nedreptățită. Mi-e greu să explic criticile împotriva mea. E o chestiune care mă amărăște, pentru că nu aceasta este realitatea mea. În clipa asta suntem într-o universitate unde am fost decan 12 ani, 8 ani am fost rector și de 7 ani sunt președintele Senatului Universității. Politehnica este bine clasată în topurile internaționale, este cea mai bună universitate din România, în exercițiul bugetar anterior a fost instituția cu cel mai mare procent de absorbție din fondurile europene, iar lucrurile acestea nu se fac din senin. În această perioadă în Universitate s-au construit și două institute de cercetare din fonduri europene, dotate la nivelul secolului 21, s-a finalizat biblioteca extrem de modernă, și s-a construit o aulă multifuncțională de 1.200 de locuri. Probabil că voi avea timp cândva să pun pe hârtie toate proiectele pe care și la nivelul ministerului Educației le-am pornit și pe multe le-am și realizat.

-Vă deranjează porecla Abramburica?

-Evident că mă deranjează, după cum mă deranjează o mulțime din lucruri care nu sunt adevărate. Vă dau un singur exemplu: în perioada 2001-2003, când înfloreau universitățile private, eu sunt singurul ministru din toată perioada postdecembristă care a desființat 37 de așa-zise universități. Există hotărâri de guvern prin care am făcut acest lucru, și când aud public că mi se pune în cârcă faptul că eu am făcut să înflorească sistemul acesta de diplome fără acoperire și așa mai departe, evident că mă revoltă. Astăzi nu mai există responsabilitatea afirmațiilor pe care le faci. Eu am avut întotdeauna acest simț al măsurii. Spun ceva doar când știu că acel ceva are acoperire în realitatea sistemului, este verificabil și care s-a întâmplat. De aceea tot ce se spune neadevărat și nu are legătură cu ce am făcut eu și cu ceea ce sunt eu mă necăjește și mă revoltă. Poate că politica în direcția aceasta a evoluat... când cineva are ceva de spus trebuie să încerci să-l anihilezi. Cum? Vorbind urât despre el, spunând lucruri neadevărate, doar-doar ceva se prinde, pentru că ți-e adversar și nu ai niciun interes să-l vezi că lasă ceva în urma lui.

-Aveți nervii tari...

-Stabilitatea aceasta a mea este dată de faptele mele. Eram aici la masă, lucram și am văzut că televizorul s-a înroșit cu știrea că Andronescu are offshoruri în Cipru, a făcut spălare de bani... mă credeți că eu nu știam ce sunt aceste lucruri? Primul lucru pe care l-am făcut a fost să mă uit în dicționar să văd ce înseamnă. M-am necăjit și m-a durut teribil, nu aș vrea să-mi mai aduc aminte deloc de perioada aceea, dar în același timp am avut întotdeauna și puterea să spun că lucrurile astea sunt mincinoase.

„PSD a vorbit mult prea mult despre Justiție. A părut că a fost singurul subiect de interes pentru societatea noastră”

-Sunteți membru PSD de 23 de ani. Vă reproșați ceva ca om politic?

-Poate că n-am fost mai incisivă. Am păstrat comportamentul meu de dascăl și în viața publică. N-am fost niciodată foarte bătaioasă.

– În toți acești ani nu v-ați gândit nici măcar pentru o clipă la ”divorțul” de PSD?

-Nu s-a oprit timpul în loc. Dacă nu m-am gândit nu înseamnă că nu voi avea timp să mă gândesc de acum încolo. Când am intrat în politică m-am întrebat dacă pot să fac față, și am ajuns la concluzia că ceea ce fac eu ca dascăl este compatibil cu ceea ce pot să fac în viața publică. În același timp m-am întrebat dacă ceea ce trebuie să fac eu este compatibil cu ceea ce sunt eu. Sunt un om de stânga. Dacă am masa plină de bunătăți, nu pot să mănânc fără să vă dau și dvs.. Socotesc că societatea se echilibrează prin modalitatea aceasta în care fiecare își găsește propriul lui rol în viață și este sprijinit într-o formă sau alta. Sunt o ființă socială și asta m-a determinat să merg spre zona de stânga. De stânga, de dreapta – astea sunt azi niște cuvinte abstracte.

-Amețeala asta doctrinară a partidelor explică inclusiv absenteeismul și deruta alegătorilor.

-Amețeală e delicat spus, nu mai există deloc dezvoltări de această natură. Lumea întregă cred că se îndreaptă mai degrabă spre proiecte care sunt necesare într-un moment sau altul – doar ați văzut guvernări de stânga cu proiecte de dreapta sau invers, alianții între ”stânga” și ”dreapta”. Cred că până la urmă trebuie să faci ceea ce societatea așteaptă să faci, ceea ce are nevoie să faci.

-Dvs. pe seama a ce puneți eșecul PSD la europarlamentare?

-Sunt multe lucruri care s-au făcut greșit. Am plătit mesajul neapărat proeuropean pe care l-a avut liderul partidului. Și faptul că am avut un lider poate excesiv de autoritar a fost o greșală, pentru că societatea de astăzi nu mai acceptă lideri autoritari. Puterea, dacă o câștigi, trebuie să știi ce să faci cu ea, cum să o împarți în așa fel încât societatea să fie echilibrată și toți membri societății să participe la proiectele cu care tu ai câștigat puterea. Ori lucrul acesta nu s-a înțeles suficient și uite unde suntem azi.

-Modificările la Legile Justiției au avut și ele contribuția lor?

-Nu exclud. Nu sunt specialist pe Justiție, dar am vorbit mult prea mult despre Justiție. A părut într-un moment că a fost singurul subiect de interes pentru societatea noastră. Ceea ce, fără îndoială, nu a fost favorabil PSD-ului.

-Care credeți că ar trebui să fie obiectivul clasei politice? A fost el ratat?

-Nu cred că putem vorbi de clasă politică, ci de oameni care sunt în sfera politicului. Nu cred că este cazul să asociem ideea de clasă politică cu ceea ce avem în politică. Un politician trebuie să lucreze pentru țară. Indiferent dacă ești la putere sau în opoziție, trebuie să fii punct de sprijin pentru proiectele pentru țară. Dezavuez total pe aceia care se pronunță împotriva acelor proiecte care ar

aduce un beneficiu țării. Nu știu dacă întotdeauna putem să vorbim despre ratare. Pentru că uneori demersurile sunt susținute și multe proiecte se duc la bun sfârșit.

SPARKNEWS.RO: O elevă din Alba, eliminată de la BAC, a câștigat în instanță dreptul de a participa la sesiunea de toamnă

O elevă din Alba, eliminată de la examenul de Bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală, și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului, relatează Mediafax.

Absolventă a clasei a 12-a la Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, tinerei i-a sunat telefonul în timp ce era în sală pentru a susține proba orală la limba engleză și a fost eliminată. Ea a contestat măsura la Tribunalul Alba, motivând că a uitat să-și lase aparatul alături de celelalte obiecte personale în locul pregătit în acest scop, din cauza slabei organizări a examenului, mai exact deoarece a fost chemată mai repede să susțină proba și era grăbită.

În sentința instanței se arată că fata a fost chemată de acasă să susțină proba la limba engleză cu mult înainte de ora stabilită și afișată, respectiv la ora 12.00 în loc de ora 17.00, iar în timpul probei a fost sunată de o colegă care știa că la ora respectivă fata poate vorbi la telefon. Ea a motivat că din cauza grabei de a intra în examen și-a uitat aparatul în buzunar.

În contestația făcută, fata a arătat că, fiind vorba de o probă orală oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reînscrierii la examen timp de doi ani, așa cum prevede legea în cazul eliminării, i-ar putea crea un prejudiciu moral și emoțional. De asemenea, fata a adăugat că a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar și la olimpiadele școlare la care s-a remarcat și a obținut premii.

Instanța a dispus suspendarea executării procesului verbal de sancționare a elevei, ținând cont că, din înregistrarea pusă la dispoziție de Inspectoratul Școlar Alba, rezultă că fata avea telefonul mobil în buzunarul din spate al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine și nu a fost comutat pe modul silențios, existând dubii serioase că ar fi urmărit fraudarea examenului.

De asemenea, s-a ținut cont de faptul că interdicția de a participa la următoarele două sesiuni ale examenului de bacalaureat o împiedică să urmeze cursurile de învățământ superior, fiindu-i afectat dreptul de acces la o profesie și de a avea o carieră. Drept urmare, tânăra s-a putut înscrie la sesiunea de toamnă a examenului, datorită suspendării procesului verbal. Procesul de anulare a actului administrativ se află pe rolul Tribunalului Alba și are un prim termen la finele lunii septembrie.

Potrivit metodologiei de organizare a examenului de Bacalaureat, candidații care intră în sala de examen cu telefoane, manuale, notițe, însemnări, ghiozdane ori rucsacuri sunt eliminați din examen. Aceștia nu mai pot participa la probele următoare și sunt declarați ”eliminați din examen”, fără posibilitatea recunoașterii, în sesiunile următoare, a notelor la probele promovate anterior eliminării, inclusiv a probelor de evaluare a competențelor lingvistice și digitale. Totodată, acești candidați nu mai au dreptul de a participa la următoarele două sesiuni ale examenului de bacalaureat.

Calendarul examenului de bacalaureat național 2019, a doua sesiune (august – septembrie 2019)

Înscrierea candidaților BAC 2019, a doua sesiune:

15 – 19 iulie 2019: Înscrierea candidaților la a doua sesiune de examen

26 iulie 2019: Înscrierea candidaților care au promovat examenele de corigențe

Probele scrise BAC 2019, a doua sesiune:

21 august 2019: Limba și literatura română – proba E.a) – proba scrisă

22 august 2019: Limba și literatura maternă – proba E.b) – proba scrisă

23 august 2019: Proba obligatorie a profilului – proba E.c) – proba scrisă

26 august 2019: Proba la alegere a profilului și specializării – proba E.d) – proba scrisă

Evaluarea competențelor BAC 2019, a doua sesiune:

27, 28 august 2019: Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română – proba A

29 august 2019: Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba maternă – proba B

30 august, 2 septembrie 2019: Evaluarea competențelor digitale – proba D

2 – 3 septembrie 2019: Evaluarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională – proba C

Rezultate BAC 2019, a doua sesiune:

3 septembrie 2019: Afișarea rezultatelor la probele scrise și depunerea contestațiilor

7 septembrie 2019: Afișarea rezultatelor finale

***NEWSWEEK.RO: Elevă eliminată de la bacalaureat a câștigat în instanță dreptul la examen/
Alexandru Pop***

O elevă din Alba eliminată de la examenul de bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului.

Absolventă a clasei a 12-a la Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, tinerei i-a sunat telefonul în timp ce era în sală pentru a susține proba orală la limba engleză și a fost eliminată, potrivit Digi24.

Tânăra a contestat măsura la Tribunalul Alba, motivând că a uitat să-și lase aparatul alături de celelalte obiecte personale în locul pregătit în acest scop din cauza slabei organizări a examenului, mai exact deoarece a fost chemată mai repede să susțină proba și era grăbită.

În sentința instanței se arată că fata a fost chemată de acasă să susțină proba la limba engleză cu mult înainte de ora stabilită și afișată, respectiv la ora 12.00 în loc de ora 17.00, iar în timpul probei a fost sunată de o colegă care știa că la ora respectivă fata poate vorbi la telefon. Ea a motivat că din cauza grabei de a intra în examen și-a uitat aparatul în buzunar, informează Mediafax.

În contestația făcută, fata a arătat că fiind vorba de o probă orală oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reînscrierii la examen timp de doi ani, așa cum prevede legea în cazul eliminării, i-ar putea crea un prejudiciu moral și emoțional. De asemenea, fata a adăugat că a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar și la olimpiadele școlare la care s-a remarcat și a obținut premii.

G4MEDIA.RO: O elevă eliminată din Bacalaureat din cauza telefonului mobil a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie din nou în examen, înainte de termenul prevăzut de lege

O elevă din Alba eliminată de la examenul de bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului, informează Alba24.ro.

Tinerei, care absolvise Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, i-a sunat telefonul în timp ce era în sala de examen unde susținea proba orală de engleză. Profesorii au eliminat-o din examen când au văzut că adolescenta nu își lăsase telefonul alături de celelalte obiecte personale.

Fata a contestat măsura la Tribunalul Alba și a demonstrat că acest lucru s-a întâmplat din cauza proastei organizări a examenului, pentru că a fost chemată cu cinci ore mai devreme decât ora la care era programată inițial. Tânăra a spus că fiind grăbită și agitată a uitat să își lase telefonul deoparte și a explicat faptul că era vorba de o probă orală, deci oricum nu ar fi avut cum să fraudeze examenul. Judecătorii de la Tribunalul Alba au ajuns la concluzia că „există o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ în discuție, fiind așadar îndeplinită cerința cazului bine justificat”, drept pentru care au suspendat procesul verbal prin care fata a fost eliminată din examen, mai arată Alba24.ro. Conform legii, adolescenta n-ar mai fi avut voie să se înscrie la Bacalaureat timp de 2 ani.

Însă, prin suspendarea procesului verbal, tânăra s-a putut înscrie la sesiunea din august-septembrie.

P.D., eleva liceului de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, care a fost eliminată de la examenul de Bacalaureat, deoarece i-a sunat telefonul mobil în timpul unei probei orale, a câștigat în instanță suspendarea executării procesului verbal de sancționare.

Prin suspendarea procesului verbal, tânăra a avut posibilitatea să se înscrie la examenul de Bacalaureat sesiunea august – septembrie, chiar dacă procesul de anulare a actului administrativ se află pe rolul Tribunalului Alba și va avea un prim termen la sfârșitul lunii septembrie.

Atunci, tinerei, i-a sunat telefonul în timpul verificării competențelor la limba engleză. În acel moment, comisia de examinare a procedat conform metodologiei și a eliminat-o pentru tentativă de fraudă.

Fata a deschis o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Județean Școlar Alba, acțiune înregistrată pe rolul Tribunalului Alba.

În timpul procesului, tânăra a precizat că "datorită organizării defectuoase și a neprezentării altor candidați, nu a fost respectată repartizarea pe ore, așa cum a fost această prestabilită, reclamanta primind un mesaj de la colegi să se prezinte mai repede să susțină proba de engleză, întrucât nu sunt candidați și „comisia stă degeaba și profesorii sunt nervoși". Desigur, în aceste condiții, reclamanta s-a precipitat, s-a grăbit să plece de acasă și să ajungă cât mai repede, deși nu era încă ora la care a fost programată. (...)

În graba mare reclamanta și-a lăsat lucrurile (geanta) într-o altă sală unde erau depozitate și alte obiecte personale ale altor candidați, uitând cu desăvârșire că telefonul mobil i-a rămas în buzunar. Reclamanta a recunoscut acest fapt și în continuare, respectiv faptul că telefonul mobil a fost asupra sa la intrarea în sala de examen, însă a susținut că acest fapt s-a datorat defectuoasei organizări a examenului de bacalaureat, a faptului că nu s-au respectat întocmai dispozițiile cuprinse în Metodologia organizării examenului național -(...), și mai ales, din cauza grabei și a emoțiilor, fără să existe nici un moment intenția de fraudă, având în vedere că se prezenta la un examen oral", se arată în motivarea magistraților.

Poziția Inspectoratului Școlar Județean Alba, în timpul procesului

Reprezentanții ISJ au motivat în timpul procesului că susținerile fetei sunt nefondate și că aceasta nu a fost obligată să vină la altă oră diferită, decât cea la care a fost programată.

"Nu a sunat-o nici unul din membrii comisiei de examen cu privire la decalarea orelor de examinare. Așa cum rezultă din înscrierile depuse în probațiune, a fost chemată de colegele sale, care au apreciat că proba se derulează repede, spunându-i "dacă vii termini mai repede".

Din dialogul purtat între colegi nu rezultă nici presiune, nici faptul că aceasta a fost inițiativa comisiei de examinare. Aceste susțineri sunt nefondate. Comisia nu a forțat nici un candidat(...)

Candidații sunt majori și hotărâsc singuri cum și când se prezintă în examen. De altfel, din dialogul lor rezultă că nu sunt dispuși vreunui compromis în fața comisiei: "că nu pot să zbor de acasă așa cum vor ei".

Susținerile reclamantei cu privire la nervozitatea membrilor comisiei sunt nefondate. În primul rând, din comisie fac parte cadre didactice cu experiență în multe examene de bacalaureat, cunosc emoțiile inerente ale unui astfel de examen și sunt pregătiți și responsabili cu misiunea pe care o au în aceste comisii.

Dincolo de aceste susțineri, înregistrările video ale examenului dovedesc că membrii comisiei nu sunt nervoși, ci dimpotrivă, reclamanta este puțin agitată, cum de altfel susțin și colegele în declarațiile olografe date în fața membrilor comisiei de bacalaureat. Prin urmare, susținerea privind justificarea emoțiilor prin decalarea orei de examinare este nedovedită și nefondată", se arată în motivarea instanței.

Decizia magistraților

În privința unei posibile tentative de fraudă, "din înregistrarea pusă la dispoziția instanței de către pârât, rezultă că reclamanta avea telefonul mobil în buzunarul din spate al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine, iar mai mult de atât telefonul a și sunat în timpul examenului deci nu a fost comutat pe modul silențios, astfel că există dubii serioase cu privire la faptul că s-a urmărit fraudarea examenului."

Mai mult, judecătorii de la Tribunalul Alba, au studiat actele depuse la dosar, procesele verbale, declarațiile reclamantei și pârâtei și ajuns la concluzia că "există o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ în discuție, fiind așadar îndeplinită cerința cazului bine justificat", prin care tânăra a cerut anularea.

De asemenea, judecătorii au luat în calcul și perioada de timp în care tânăra are interdicție de a participa la examenul de Bacalaureat, interdicție care i-ar afecta viața și cariera. Din aceste motive, instanța a "dispus suspendarea executării procesului verbal de sancționare a candidatului nr.1660/13.06.2019, a anexei acestuia și a adresei nr.3415/25.06.2019 emisă de pârât până la soluționarea definitivă a acțiunii în contencios administrativ care face obiectul dosarului nr.1410/107/2019 al Tribunalului Alba", se arată în decizia magistraților de la Tribunalul Alba.

JURNALIȘTII.RO: Eleva din Alba eliminată de la Bacalaureat din cauza mobilului, victorie în instanță/ Maria Adam

O elevă din Alba eliminată de la examenul de bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului. [...]

O elevă din Alba eliminată de la examenul de bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului.

Eleva a învățat la Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, iar în timpul probei orale de limba engleză i-a sunat telefonul și a fost eliminată.

Ea a contestat măsura la Tribunalul Alba, motivând că a uitat să-și lase aparatul alături de celelalte obiecte personale în locul pregătit în acest scop din cauza slabei organizări a examenului, mai exact deoarece a fost chemată mai repede să susțină proba și era grăbită. În sentința instanței se arată că fata a fost chemată de acasă să susțină proba la limba engleză cu mult înainte de ora stabilită și afișată, respectiv la ora 12.00 în loc de ora 17.00, iar în timpul probei a fost sunată de o colegă care știa că la ora respectivă fata poate vorbi la telefon. Ea a motivat că din cauza grabei de a intra în examen și-a uitat aparatul în buzunar, informează Mediafax.

În contestația făcută, fata a arătat că fiind vorba de o probă orală oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reînscrierii la examen timp de doi ani, așa cum prevede legea în cazul eliminării, i-ar putea crea un prejudiciu moral și emoțional. De asemenea, fata a adăugat că a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar și la olimpiadele școlare la care s-a remarcat și a obținut premii.

Instanța a dispus suspendarea executării procesului verbal de sancționare a elevei, ținând cont că din înregistrarea pusă la dispoziție de Inspectoratul Școlar Alba rezultă că fata avea telefonul mobil în buzunarul din spate al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine, și nu a fost comutat pe modul silențios, existând dubii serioase că ar fi urmărit fraudarea examenului. De asemenea, s-a ținut cont de faptul că interdicția de a participa la următoarele două sesiuni ale examenului de bacalaureat o împiedică să urmeze cursurile de învățământ superior, fiindu-i afectat dreptul de acces la o profesie și de a avea o carieră.

Drept urmare, tânăra s-a putut înscrie la sesiunea de toamnă a examenului, datorită suspendării procesului verbal.

COTIDIANUL: Eliminată din Bac, iertată de Instanță

O elevă din Alba, eliminată din bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală, și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului.

Absolventă a clasei a 12-a la Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, tinerei i-a sunat telefonul în timp ce era în sală pentru a susține proba orală la limba engleză și a fost eliminată.

Ea a contestat măsura la Tribunalul Alba, motivând că a uitat să-și lase aparatul alături de celelalte obiecte personale în locul pregătit în acest scop din cauza slabei organizări a examenului, mai exact deoarece a fost chemată mai repede să susțină proba și era grăbită.

În sentință se arată că fata a fost chemată de acasă să susțină proba la limba engleză cu mult înainte de ora stabilită și afișată, respectiv la ora 12.00 în loc de ora 17.00, iar în timpul probei a fost sunată de o colegă care știa că la ora respectivă fata poate vorbi la telefon.

Ea a motivat că din cauza grabei de a intra în examen și-a uitat aparatul în buzunar. În contestația făcută, fata a arătat că fiind vorba de o probă orală oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reînscrierii la examen timp de doi ani, așa cum prevede legea în cazul eliminării, i-ar putea crea un prejudiciu moral și emoțional.

De asemenea, fata a adăugat că a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar și la olimpiadele școlare la care s-a remarcat și a obținut premii.

Instanța a dispus suspendarea executării procesului verbal de sancționare a elevei, ținând cont că din înregistrarea pusă la dispoziție de ISJ Alba rezultă că fata avea telefonul mobil în buzunarul din spate

al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine, și nu a fost comutat pe modul silențios, existând dubii serioase că ar fi urmărit fraudarea examenului.

De asemenea, s-a ținut cont de faptul că interdicția de a participa la următoarele două sesiuni ale examenului de bacalaureat o împiedică să urmeze cursurile de învățământ superior, fiindu-i afectat dreptul de acces la o profesie și de a avea o carieră.

ZIARE.COM: O elevă eliminată de la bacalaureat a câștigat în instanța dreptul la examen

O eleva din Alba eliminata de la examenul de bacalaureat din acest an dupa ce a fost prinsa ca a intrat cu telefonul in sala si-a castigat in instanta dreptul de a se inscrie la sesiunea de toamna a examenului.

Absolventa a clasei a 12-a la Liceul de Arte "Regina Maria" din Alba Iulia, tinerei i-a sunat telefonul in timp ce era in sala pentru a sustine proba orala la limba engleza si a fost eliminata.

Ea a contestat masura la Tribunalul Alba, motivand ca a uitat sa-si lase aparatul alaturi de celelalte obiecte personale in locul pregatit in acest scop din cauza slabei organizari a examenului, mai exact deoarece a fost chemata mai repede sa sustina proba si era grabita.

In sentinta instantei se arata ca fata a fost chemata de acasa sa sustina proba la limba engleza cu mult inainte de ora stabilita si afisata, respectiv la ora 12.00 in loc de ora 17.00, iar in timpul probei a fost sunata de o colega care stia ca la ora respectiva fata poate vorbi la telefon.

Ea a motivat ca din cauza grabei de a intra in examen si-a uitat aparatul in buzunar. In contestatia facuta, fata a aratat ca fiind vorba de o proba orala, oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reinscrierii la examen timp de doi ani, asa cum prevede legea in cazul eliminarii, i-ar putea crea un prejudiciu moral si emotional.

De asemenea, fata a adaugat ca a reusit sa obtina rezultate bune si foarte bune la invatatura pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar si la olimpiadele scolare la care s-a remarcat si a obtinut premii.

Instanta a dispus suspendarea executarii procesului verbal de sanctionare a elevei, tinand cont ca din inregistrarea pusa la dispozitie de Inspectoratul Scolar Alba rezulta ca fata avea telefonul mobil in buzunarul din spate al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine, si nu a fost comutat pe modul silentios, existand dubii serioase ca ar fi urmatit fraudarea examenului.

De asemenea, s-a tinut cont de faptul ca interdictia de a participa la urmatoarele doua sesiuni ale examenului de bacalaureat o impiedica sa urmeze cursurile de invatamant superior, fiindu-i afectat dreptul de acces la o profesie si de a avea o cariera.

Drept urmare, tanara s-a putut inscrie la sesiunea de toamna a examenului, datorita suspendarii procesului verbal. Procesul de anulare a actului administrativ se afla pe rolul Tribunalului Alba si are un prim termen la finele lunii septembrie.

GÂNDUL: O elevă care a fost eliminată de la bacalaureat, pentru că i-a sunat telefonul, a câștigat în instanță dreptul la examen/ Ioana Sfârlea

O elevă din Alba eliminată de la examenul de bacalaureat din acest an după ce a fost prinsă că a intrat cu telefonul în sală și-a câștigat în instanță dreptul de a se înscrie la sesiunea de toamnă a examenului.

Absolventă a clasei a 12-a la Liceul de Arte „Regina Maria” din Alba Iulia, tinerei i-a sunat telefonul în timp ce era în sală pentru a susține proba orală la limba engleză și a fost eliminată.

Ea a contestat măsura la Tribunalul Alba, motivând că a uitat să-și lase aparatul alături de celelalte obiecte personale în locul pregătit în acest scop din cauza slabei organizări a examenului, mai exact deoarece a fost chemată mai repede să susțină proba și era grăbită.

În sentința instanței se arată că fata a fost chemată de acasă să susțină proba la limba engleză cu mult înainte de ora stabilită și afișată, respectiv la ora 12.00 în loc de ora 17.00, iar în timpul probei a fost sunată de o colegă care știa că la ora respectivă fata poate vorbi la telefon.

Ea a motivat că din cauza grabei de a intra în examen și-a uitat aparatul în buzunar.

În contestația făcută, fata a arătat că fiind vorba de o probă orală oricum nu ar fi putut folosi telefonul pentru fraudarea examenului, iar interzicerea reînscrierii la examen timp de doi ani, așa cum prevede legea în cazul eliminării, i-ar putea crea un prejudiciu moral și emoțional.

De asemenea, fata a adăugat că a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune la învățătură pe tot parcursul celor 4 ani de liceu, absolvind cu medii mari anii de studii liceale, dar și la olimpiadele școlare la care s-a remarcat și a obținut premii.

Instanța a dispus suspendarea executării procesului verbal de sancționare a elevei, ținând cont că din înregistrarea pusă la dispoziție de Inspectoratul Școlar Alba rezultă că fata avea telefonul mobil în buzunarul din spate al pantalonilor, fiind practic perfect vizibil pentru oricine, și nu a fost comutat pe modul silențios, existând dubii serioase că ar fi urmărit fraudarea examenului.

De asemenea, s-a ținut cont de faptul că interdicția de a participa la următoarele două sesiuni ale examenului de bacalaureat o împiedică să urmeze cursurile de învățământ superior, fiindu-i afectat dreptul de acces la o profesie și de a avea o carieră.

Drept urmare, tânăra s-a putut înscrie la sesiunea de toamnă a examenului, datorită suspendării procesului verbal, Procesul de anulare a actului administrativ se află pe rolul Tribunalului Alba și are un prim termen la finele lunii septembrie.

DC NEWS: Rezultate admitere Academie Poliție 2019. O candidată vrea mai multe locuri: Îmi vine să plâng de dezamăgire/ Scutaru Cristina

Daria Predoană, o absolventă de liceu din acest an, olimpică la limba franceză, a picat examenul la Academia de Poliție cu nota 9.00. Ocupă locul 293 în ordinea mediilor.

Daria Predoană i-a scris ministrului Mihai Fifor arătându-și dezamăgirea că nu a reușit să intre la Academia de Poliție. A spus că este prima dată când cu nota 9 nu se poate intra aici. Tânăra a zis că vrea ca numărul de locuri la Academia de Poliție să fie suplimentat pentru a putea fi admisă.

"DOMNULE MINISTRU,

Sunt o candidată care a participat în acest an la examenul de admitere la "Academia de Poliție". Cu multă ambiție, m-am pregătit foarte sârguincios pentru susținerea probelor. Chiar dacă am obținut MENȚIUNE la olimpiada națională de limba franceză acum doi ani și mi s-a dat de înțelese de la ISJ PRAHOVA că diploma mea m-ar scuti de proba scrisă (conform regulamentului de admitere), am fost prezentă la scris, căci nu am fost anunțată de cineva de la Academie că aș fi scutită.

La scris am obținut nota 10.00 la o probă din cele 3

Din totalul de 90 de întrebări, am greșit 10. Și media finală a fost 9.00. 9.00... o notă cu care aș fi fost admisă în orice an la Academie, căci mereu, absolut mereu, linia "s-a tras" la 8.40-8.50-8.60-8.70. Știu că depinde de la an la an, de gradul de pregătire al candidaților, de dificultatea subiectelor... însă în acest an, mi se pare INIMAGINABIL ce se întâmplă.

Cum este posibil ca eu, cu media 9.00, să fiu locul 293 în ierarhie, când în toți ceilalți ani media aceasta era locul 60-100? Să înțeleg că ar trebui să fiu perfectă ca să fiu admisă? Ca ar trebui să gresesc maxim 5 întrebări? Mai ales că o grilă de la limba română, cea la care toate răspunsurile s-a decis a fi corecte, poate ar fi făcut diferența între un candidat în situația mea și unul cu 9.10 (ultima medie de admitere). (Cunosc faptul că nicio variantă a grilei nu a fost corectă în totalitate, însă ar fi trebuit să se ia în considerare varianta cu cele mai multe răspunsuri bune, sau care era cel mai aproape de adevăr)...

Îmi vine să plâng de dezamăgire. Mă doare stomacul de foame și nu pot face nimic. Nu mă pot gândi la nimic. Sunt epuizată psihic, pentru că nu m-aș fi gândit vreodată că pot fi respinsă cu o asemenea notă. După o muncă titanică... Si știți ce e cel mai dureros? Că timp de trei zile, până la afișarea rezultatelor, m-am bucurat, crezând că media mea va fi una deasupra liniei și că îmi voi îndeplini visul.

DA! Visul de a fi parte a acestui sistem, pentru care am muncit fără încetare în ultimul an

În situația mea sunt zeci de persoane, dar sunt conștientă că nu le pot strânge pe toate.... Credeți că noi, cei cu 9.00, nu ne simțim demoralizați și distruși pe dinăuntru? Nu ne simțim dezamăgiți? Nu ne vine să plângem de neceaz că o sutime ne-a despărțit de realizarea visului?....

Toti cei cu media 9 SUNTEM PREGATITI PENTRU ACEST SISTEM. Este o medie PREA MARE pentru cineva care va fi declarat RESPINS pe data de 13 August.

Ultima medie de 9.00 este locul 300

Va rog să luați în considerare soluția unei schimbări în ceea ce privește numărul de locuri disponibil, și anume, EXTINDEREA LUI CĂTRE VALOAREA DE 300- ultima medie de 9.00. Sunt convinsă că există resurse dacă se dorește și se acceptă acest lucru.

Mentionez că sunt dispusă să plătesc anii de școlarizare, aceasta VARIANTĂ fiind una IDEALĂ care ar putea fi pusă la dispoziție: toți cei aflați sub linie până la media 9, să poată avea opțiunea de a intra la TAXĂ la Academie.

Nu este CORECT pentru noi, căci în alți ani (de exemplu, 2018) unii candidați au fost declarați admiși cu nota de 5.50. Suntem buni și capabili și vrem o schimbare! VREAU O SCHIMBARE”, este scrisoarea fetei.

JURNALUL.RO: Laptele și cornul opoziției au cucerit Teleormanul/ Cristian Anton

Șase firme vor împărți circa 24,6 milioane lei pentru laptele și cornul care vor fi împărțite copiilor din Teleorman. Două dintre acestea, Dobre & Fiii SRL și Libro Events SRL, sunt deținute de Mihai Titus Dobre, un deputat Pro România, respectiv Mihaela Neagu, fost director la stat din partea PDL. O altă firmă, Agrosemcu SRL, este controlată de Alexandru Ionuț Semcu, fiul unui fost important lider PNL. Altfel spus, afaceriștii opoziției au reușit să ocupe fieful tradițional al PSD, lucru de neimaginat în perioada de glorie a fostului lider social-democrat Liviu Dragnea. Între firmele beneficiare se află și Logistic Media Pop Art SRL, celebră după ce, în 2015, un copil din Arad a rămas cu o lamă de ras între dinți după ce a mușcat dintr-un corn livrat de această societate.

Consiliul Județean Teleorman a atribuit pe 4 iulie 2019 contractul privind „achiziția de fructe, lapte și produse lactate și produse de panificație pentru preșcolarii din grădinițele cu program normal de 4 ore de stat autorizate/acreditate și particulare acreditate și elevii din învățământul primar și gimnazial de stat și particular”. Valoarea totală a înțelegerii este de 24.583.044 lei, fără TVA, iar contractul este împărțit în 15 loturi, care acoperă tot județul Teleorman. Banii vor merge către Agrosemcu SRL din Urlați (Prahova), Logistic Media Pop Art SRL din Ocna Mureș (Alba), Dobre & Fiii SRL Constanța, Libro Events SRL din Cernica (Ilfov), Simultan SRL din Orțișoara (Timiș) și Vel Pitar SA din Râmnicu Vâlcea.

A pătruns în fieful adversarului

Întâmplător sau nu, aproape toate firmele au o componentă politică, mai mult sau mai puțin evidentă. Astfel, cu excepția Vel Pitar, deținută de fondul de investiții Broadhurst, celelalte relaționează puternic cu partidele politice. Dobre & Fiii SRL este controlată de familia deputatului constănțean Mircea Titus Dobre, fost ministru PSD al Turismului, trecut între timp la Pro România. Tatăl său, Mircea Dobre, a fost consilier local și viceprimar PSD al Constanței, iar firma lor, Dobre & Fiii SRL, a deținut pe timpul lui Radu Mazăre monopolul pe programul „Cornul și laptele” la malul mării, prin care a primit contracte de zeci de milioane de euro.

„Dragnea este disperat să-și rezolve problemele personale din instanță și, pentru a atinge acest obiectiv stringent, nu are nici cea mai mică jenă să pună întreaga țară pe foc”, declara Mircea Titus Dobre în iulie 2018 Ales deputat pe lista PSD, Mircea Titus Dobre l-a urmat pe Victor Ponta în Pro România și a devenit unul din adversarii declarați ai fostului lider Liviu Dragnea, despre care spunea anul trecut că este un dictator care stârnește haos în România. Acum, Dobre a reușit să pătrundă și pe piața banilor publici din Teleorman, după ce Dragnea a fost scos din joc.

Afaceri politice din toate partidele

Simultan SRL este cel mai mare producător român de lactate și este controlată de milionarul Ion Florin Herbai. Fost membru PSD, apoi PDL, patronul Simultan este considerat unul din cei mai importanți sponsori atât ai PNL, cât și PSD. La rândul său, Agrosemcu SRL este deținută de Alexandru Ionuț Semcu, fiul lui Adrian Semcu, fost președinte al Consiliului Județean Prahova, președintele organizației județene PNL și, ulterior, candidat la Senat din partea ARD. În fine, Libro Events SRL este o firmă cu notoritate pentru contractele sale cu statul, care acoperă domenii dintre cele mai variate, de la servicii de curățenie la organizarea de spectacole și furnizarea de produse lactate și de panificație pentru elevi. Patroana Mihaela Elena Neagu a fost manager din partea PDL al Complexului Sportiv Olimpia, aflat în subordinea Autorității Naționale pentru Tineret și Sport, fiind o apropiată a fostului ministru al Tineretului, Monica Iacob Ridzi.

Cât a cheltuit statul

Guvernul a alocat pentru anul școlar 2018- 2019 aproape 572 de milioane de lei, echivalentul a circa 124 de milioane de euro, pentru furnizarea de produse lactate, de panificație și fructe în școlile și grădinițele din România. Din suma menționată, ajutorul financiar din partea Uniunii Europene este

de circa 17,5 milioane de euro. 1,6 miliarde de euro a cheltuit statul din 2002 până în prezent prin programul „Cornul și laptele”

Conform datelor Ministerului Educației Naționale, Programul pentru școli se adresează anul acesta unui număr de 2.184.462 preșcolari din grădinițele de stat autorizate/acreditate și particulare acreditate cu program normal de 4 ore și elevi din învățământul primar și gimnazial de stat și privat autorizat/acreditat. Programul „Cornul și laptele” a îmbogățit o mână de afaceriști bine conectați la puterea politică, indiferent de partid.

REPUBLICA: „- Vai, tot în anul 3 ești?...” Am fost student la ASE timp de 11 ani și tot am rămas fără diploma/ Cristian Lică

Peripeția mea studențească a început în '94, atunci când am fost admis, în jumătatea superioară a clasamentului, la facultatea de Cibernetică din ASE. Pe atunci, admiterea la facultate era momentul critic al carierei unui tânăr absolvent de liceu, cu pretenții. Intrai: aveai o șansă să mai speri la o viață decentă. Picai: opțiunile îți se împușcau teribil: ajungeai inevitabil sau la munca de jos, sau la infraționalitate, sau la dureroasa emigrare. Cel puțin, așa înțelegeam noi realitatea de atunci. Facultățile particulare nu erau acreditate încă și oricum numai cei foarte bogați se puteau gândi la ele.

Însă odată ce presiunea examenului a trecut, miza s-a dovedit răsuflată. Mi-am dat seama destul de rapid că nu sunt prea multe lucruri utile de învățat în facultate. De exemplu, în primii ani mi s-au predat limbajele de programare Fortran și Cobol, niște vechituri care nu se mai foloseau din anii '70. Desigur, la fel era peste tot, și la Arhitectură se predau pe atunci tehnologiile din anii '70, la care în Vest se renunțase demult. Oricum, viața de student era boemă, trebuia doar să faci prezența la niște seminarii, să copiezi cursurile unei točilare care scria frumos și să tocești că boul în noaptea dinaintea examenului, pentru a avea habar măcar despre ce este vorba în curs. Te mai orientai și la examen, poate mergea cu șpagă, poate cu vrăjeală sau poate reușeai să copiezi, cât să împuști un 5. Deprinderile astea se însușesc natural atunci când sunt practicate pe scară largă, nu asta era problema. Dar momentul în care am decis să-mi bag picioarele în ea de facultate mi-l amintesc exact: Era prin ASE un profesor bătrân de statistică, șeful catedrei, un tip cu o memorie fantastică, cerință necesară în cariera sa, înaintea apariției Internetului. Omul era capabil să-și stocheze pe creier informații exacte despre toate producțiile agricole și industriale, din fiecare județ, pe decade. Cifrele erau oricum măsluite de comuniști, dar fuseseră memorate întocmai, din tabelele broșurii de partid. În '96, când ne-a predat nouă, informațiile lui oricum nu mai erau actuale. Întreagă țară se devalizase, industrii întregi practic nu mai existau iar fabricile de care ne povestea Dom' Profesor tocmai se vindeau la fier vechi. Totuși, bătrânul șef de catedră era atât de respectat de lupii tineri din cancelarie, încât niciunul nu se încumeta să-i recomande să se pensioneze. Iar dânsul se găsea pe sine foarte util, chiar și în condițiile în care nu înțelegea o iotă din economia de piață, trend nou și neașteptat pentru bătrânii promotori ai economiei centralizate comuniste. Până la urmă, s-a discutat în cancelarie și s-au identificat două probleme. Una mai mică, și anume faptul că nouă ni se predau niște tâmpenii, și una mai mare, adică faptul că noi nu învățăm de fapt statistică. S-a decis că doar a doua problemă este importantă, de ce le-ar strica studenților niște informații suplimentare greșite?, prin urmare catedra de statistică s-a rupt în două. Lupii frumoși și tineri au preluat catedra de statistică macroeconomică iar somitatea octogenară a continuat să conducă inutila catedră de statistică industrială. Toată lumea știa că materia esențială este cea numită macroeconomică, iar la cursurile moșului mergeam doar să ne amuzăm de tâmpeniile pe care le debita. La unul dintre cursurile astea, printre cifrele fictive ale industriei de minerit sau metalurgice, m-am gândit prima oară serios că facultatea pe care o urmez este pierdere de vreme.

Nu îmi bătusem oricum capul prea mult cu prezența la cursuri. Chiar și între joburi, aveam rar timp de școală. Iar chef, nici atât. M-am înscris la Sindicatul Studenților și m-am apucat să organizez balurile de boboci. Erau bănoase evenimentele studențești, pe vremea când legea te obliga să vinzi numai bilete cu cotor, însă nimeni nu știa cum se raportează cotoarele biletelor. Pe atunci, ștampila era un instrument al puterii și al deciziei, așadar ștampila decanului ne era necesară pentru orice combinație. Pentru că decanul era zgârcit cu ștampila iar înregistrarea unei persoane juridice studențești dura peste un an de zile, am fost bineînțeles nevoiți deseori să folosim un tertip creativ: furam ștampila decanului cu un ou fiert!

Instrucțiuni din memorie, după 25 de ani: se fierbe apă, în care se introduce un ou, care se lasă la fiert încă fix 4 minute și jumătate. Oul se decojește, fără a fi răcit sub jet de apă. Se aplică vârful oului fiert și decojit pe documentul original, în dreptul ștampilei. Ștampila este preluată pe ou, de fapt imaginea în oglindă a ștampilei rămâne imprimată pe suprafața albă a oului. Se aplică rapid pe documentul de transfer, prin presarea oului și manipularea lui ușoară pentru o imprimare circulară. Rezultă o copie, ceva mai ștearsă, însă autentică în ochii sponsorului sau ai furnizorului de sonorizare pentru Balul Bobocilor.

Alt coleg de la Sindicatul Studenților a venit cu ideea unui centru de copiere, foarte necesar de altfel. A ales locația din subsol, unde funcționase înainte un bar, însă studentul care deținea afacerea tocmai terminase facultatea și a trebuit să elibereze locul. Repetase deja doi ani, doar ca să rămână în facultate și să-și poată administra barul. Din centrul de copiere, colegul meu de la Sindicat, cel care facilitase dezvoltarea sa, primea un comision de 1 leu, din 7 lei cât costa o copie normală, bani pe care îi încasa zilnic, seară, la sfârșitul programului, după ce verifica minuțios contoarele tuturor aparatelor, și-și scria cifrele în caiet, pentru calculul de a doua zi.

Într-o zi, doi puști și-au făcut curaj să intre la Sindicat și au întrebat: cu cine putem vorbi și noi pentru un ajutor la admitere? Furnizori de servicii plătite s-au găsit imediat. Însă nimeni nu-și bătea capul cu combinații complicate. Pentru câteva sute de dolari, oricărui pretendent i se putea promite că va intra sigur la ASE. Cheia era să vorbești în șoaptă, să te uiți agitat în jur și să pui presiune pe candidat:

- Băi, ceva scrii, nu dai foaia goală. Scrie și tu câteva pagini acolo!

Cei care scriau, dar picau, se întorceau revoltați, însă li se explica că nu s-a putut și își primeau banii înapoi. Trecerea de la „sigur”, la „nu se poate” sau invers era acceptată cu mai multă seninătate în anii 90. Cei care intrau treceau să mulțumească binefăcătorilor lor pentru ajutor. Unii dintre ei nici acum nu știu că au intrat la facultate prin propriile forțe.

Din anul trei, m-am angajat în publicitate și am tăiat-o complet cu facultatea. În plină sesiune, eu organizam evenimente la mare, așadar studenția mea a intrat în impas pentru câțiva ani. În urma îndelungatei mele activități sindicale din ASE, dezvoltasem deja relații cordiale cu cele mai corupte persoane din instituția de învățământ, care îmi garantaseră că îmi pot produce o diplomă falsă oricând, contra sumei de doar 500 de dolari. Când ai mei au primit hârtia de exmatriculare, iar eu eram plecat într-o caravană prin țară, m-au sunat și m-au implorat să rezolv cumva situația. Admiterea mea la facultate fusese, în ochii lor, cea mai mare realizare posibilă. Nici nu mai conta faptul că acum eu câștigam mult mai mult decât ei amândoi la un loc. Până la urmă, taică-meu s-a dus la facultate, a vorbit cu toată lumea și a șpăguisit pe cine trebuia, astfel încât a reușit să rezolve, respectiv să mă salveze de la cumplita exmatriculare, mutându-mă la o altă facultate din ASE. Și tot așa, pentru ani de zile.

Când primeam hârtie de exmatriculare de la Facultatea de Management, taică-meu mă muta la Contabilitate. Târziu, când a înțeles cu ce mă ocup de fapt în viață reală, m-a mutat la Marketing. Rămăsesem suspendat în anul trei și uneori nu mai știam la ce facultate sunt. Însă statutul meu de student a fost foarte util în rezistența mea de a scăpa de încorporare. Pe vremea aia, cretinii care ne conduceau ne obligau să mergem în armată, pentru minimum 6 luni, aberație pe care trebuia să fii foarte priceput în a o evita. Ani în șir am mers în clădirea armatei de pe Căderea Bastiliei pentru a depune adeverința de student, luată de peste drum, de la ASE. Femeia aia de la încorporare se uita mereu la mine cu compasiune:

- Tot în anul 3 ești?

Eu îi dădeam mereu aceeași replică:

- Până nu învăț bine-bine anul trei, nu am de gând să-l promovez!

Aveam aproape 30 de ani când am fost exmatriculat de la ASE. Coordonam deja un departament de câteva zeci de oameni și încă nimeni nu îmi ceruse diploma de absolvent de facultate. Am susținut sute de interviuri, însă niciodată nu m-au interesat, nici pe mine, diplomele pe care mi le fluturau candidații. Întotdeauna am fost mai curios de abilitățile practice sau de calitățile umane ale viitorilor angajați. Am intervievat chiar și câțiva dintre mulții mei foști colegi de facultate (în fond, am fost coleg cu tot ASE-ul), acum absolvenți cu diplome autentice, însă fără experiență, la început de drum. În perioada aderării la UE, Constituția țării s-a modificat iar armata a devenit opțională. Un număr nedefinit de studenți în acte, ca mine, au renunțat imediat la facultățile lor inutile și și-au văzut

liniștiți de carierele pe care și le construiseră. La noi, la România, diploma este doar o bucată de hârtie.

ȘCOALA 9: Între liceu și depresie/Alexandra Țișter

După aproape doi ani și jumătate de terapie și trei internări la psihiatrie, Ana simte că de acum totul va fi mai bine.

Ana* nu s-ar fi gândit niciodată că își va sărbători majoratul la Spitalul de Psihiatrie din București, cu medici, asistente și ceilalți copii cu care abia se împrietenise. Nici că va face o petrecere mică la spital, cu fluier, pălăriuțe festive și prăjituri și că va sărbători până și cu fetele care nu prea vorbeau sau că se va amuza de seriozitatea asistentelor când îi spuneau să stingă boxa cu muzică după 22:00, că nu e discotecă la ei pe secție. Dar i-a rămas în amintire ca cea mai frumoasă zi de naștere.

Era o zi de miercuri, iar Ana avea o coroană de prințesă pe cap și purta pantalonii de pijama ai bunicului ei, în carouri de toate culorile. Era deja a treia oară când era internată în secția V, pentru că, deși îi trecuse fobia socială și reușise să meargă pe holurile școlii cu mai multă încredere, erau dese zilele în care simțea că nu mai avea energie pentru nimic.

În primele ore la 18 ani și-a făcut singură un cadou: un bilețel pe care a scris că o să aibă grijă de ea, pe care l-a strecurat într-o cutie de bijuterii. Și de care a început să asculte din ce în ce mai des, de când s-a făcut bine.

* Ana și-a început bobocia în 2015 la cel mai bun liceu din Ploiești, la clasa de matematică-informatică. Au rămas în clasă după primul semestru, 20 de elevi din aproape 30, pentru că exista o presiune uriașă de a lua note mari. Ana își amintește că, la o vizită a directorului la ei în clasă, acesta le-a subliniat că liceul lor este de elită și că rezultatele sunt foarte importante. A simțit că se uită în ochii ei când a adus vorba de asta: „A spus că speră să nu aibă nimeni media sub 9.” Se întreba zilnic dacă era în locul bun și treptat și-a dat seama că matematica și informatica nu-i plăceau deloc.

A început să aibă zile în care nu mai voia să meargă la școală. Se trezea și stătea pe marginea patului, îmbrăcată și încălțată, și se uita în gol. „Nu puteam să le spun părinților că nu pot să merg la școală. Aveam 3 în teză la mate și 5-uri multe, și îmi tot spuneau dacă nu văd ce se întâmplă cu viitorul meu. Dar nu puteam să merg să mă concentrez când eu eram așa dead inside.” Nu se înțelegea mai deloc cu colegii, nu simțea că este apropiată de nimeni și auzea des de la ei că „trage clasa în jos”.

A fost și perioada în care se certa mereu cu mama ei. „Am crezut mult timp că e în perioada aia de adolescență, dar ne certam din orice”, își amintește mama. „De multe ori întrebările mele erau de tipul: ce note ai luat la școală? sau ce ai învățat astăzi? Și nu o întrebam mai deloc ce face sau cum se simte.” Ceea ce a făcut-o pe Ana să se închidă și mai tare în ea a fost momentul în care părinții i-au spus la una din certuri că sunt dezamăgiți de ea că nu se descurcă la școală. „M-a dărâmat chestia asta, mai ales că mi-au spus în față”, își amintește Ana. Așa că de multe ori stătea în pat până la 17.00 când veneau ei și aranja casa în așa fel încât să se vadă că a scris, a mâncat și a pus și farfuria la spălat. Și de multe ori își lăsa și ghiozdanul la ușă, unde îl arunca mereu când venea de la școală.

Ana spune că ea și-a fost cel mai mare bully, că mereu se critica și se punea la pământ. „Nu mă mai suportam, nu-mi plăcea cum arătam. Îmi spuneam tot mai des: băi, tu nu vezi că nu ești bună de nimic? Nici la școală nu-ți merge bine, nici cu ai tăi nu te înțelegi...” A mers la prima ședință cu un psiholog în martie 2016, împreună cu mama ei. „M-am dus la psiholog și mi-a zis să vin când mă hotărăsc că am ceva. Și să nu mai fiu tristă, că am 16 ani și nu am de ce.” Așa că nu s-a mai dus la el, iar mama a insistat să meargă la un alt terapeut, care s-a dovedit a fi o alegere mai bună. Avea ședințe de terapie săptămânale, dar starea ei nu se îmbunătățea.

Mama ei a aflat de absențe la finalul clasei a IX-a, când Anei i s-a făcut rău și aproape a leșinat și a chemat-o să o ia de la școală. A încercat să se pună și în locul profesorilor, că nu au știut să gestioneze asta, dar spune că ar fi vrut să o cheme la școală când au văzut că Ana are multe absențe și că de la un copil de 10 ajunsese să ia 3 în teză.

A reușit să termine clasa a IX-a, dar când s-a întors în toamnă la școală, a început să se simtă din nou rău. Nu putea să doarmă noaptea, dar dormea aproape toată ziua. Nu stătea pe telefon sau la televizor, ci stătea doar cu ochii în tavan și se gândea că nu e suficientă și că nu face nimic bine, nu mai citea nimic și slăbise foarte mult. La școală îi devenise din ce în ce mai greu să meargă, nu suporta să stea pe holuri, era mereu o presiune să ia note mari, nu avea prieteni și se săturase să

audă răutăți de genul „S-a îmbrăcat cu blugii ăia de două ori” sau „Ce de haine îți cumpără mama ta și tu nici nu dai pe la școală”. Se ascundea în baie când erau ore.

Luna noiembrie a fost ultima în care Ana a mai mers la școală. A cântărit bine decizia cu părinții ei și a hotărât să nu se mai ducă la liceu. Credeau că este capabilă să recupereze toate testele la care a lipsit și știau că s-ar fi descurcat, dar au simțit că forțează lucrurile și că i-ar fi fost greu Anei atât fizic, cât și psihic. „Nu m-a întrebat nimeni ce face Ana, vreun profesor sau coleg. Nici nu au vorbit cu ea din câte îmi amintesc”, spune mama. „Pentru că au văzut abandonul Anei ca pe un lucru negativ și nu s-au gândit că ea chiar nu era bine emoțional.”

În decembrie 2016 a mers pentru prima dată la spitalul de psihiatrie din București, după ce psihologul ei le-a spus părinților că are nevoie de internare pentru că se simte în continuare rău, iar Ana începuse să aibă gânduri suicidare. Le-a trimis un mesaj prin care îi atenționa că vor trebui să fie responsabili și să-și asume ce se va întâmpla cu Ana, dacă nu devin conștienți că nu e bine emoțional. Au mers cu o zi înainte la cumpărături, Ana și-a cumpărat pijamale și și-a făcut un bagaj mic, cu gândul că o vor ține internată o zi: „Că nu sunt eu de așa ceva”.

I-a fost frică de spital, mai ales că intrase și pe forumurile online care descriau totul ca pe un film de groază. Când a intrat cu părinții ei la secția V de la psihiatrie, erau toți pereții pictați cu imagini din Winnie the Pooh sau curcubeie. În cabinet erau și medici rezidenți, iar psihiatrul a întrebat-o direct dacă a avut gânduri suicidare și dacă ăsta este motivul pentru care se află acolo. Iar atunci Ana a simțit că nu-i mai poate minți și a spus că da. „În sfârșit am simțit că o să fiu ajutată și o să-mi dau voie să primesc ajutor.”

În salon erau cam 15 copii, majoritatea de vârsta ei. „Și s-au așezat pe patul meu și m-au întrebat: Și tu ești de aici? Și atunci chiar mă gândeam: Mamă, ce atitudine, care e faza? Dar au venit apoi toți și am început să ne spunem povestea. M-am simțit ca în tabără.” Dimineața aveau ședințe de terapie cu psihiatrul și psihologul și apoi stăteau unii cu ceilalți și povesteau sau se jucau. „Degeaba te internezi singur, trebuie să fii în comunitatea aia, pe mine ăsta m-a ajutat.” Atunci i s-au prescris și antidepresive, dar și antipsihotice, medicamente mai puternice, care o făceau să nu se mai gândească la fel de intens la haosul din mintea ei. Anei nu-i venea să creadă cât de normal era să fii internat, să te simți rău și să fie și ceilalți ca tine.

După ce a renunțat să meargă la școală, și-a ocupat timpul cu mersul la sală. Cât timp colegii ei erau la ore, ea făcea sport. Și-a luat un cățel, a început să facă teatru, pentru că își pusese pasiunea pe pauză, s-a dus la școala de duminică de la UNATC și s-a reapucat de balet. A început să aibă primele spectacole de teatru, apoi de balet, și devenea din ce în ce mai blândă cu ea. „Și acum îmi pare foarte rău când mă gândesc la Ana cea mică și singură. Și dacă aș putea să mă întorc și să-i zic ceva, i-aș spune că o să fie bine. Și să bea multă apă.”

O dată la o lună și jumătate participau și părinții ei la ședințe de terapie și ajungeau să vorbească despre relația dintre ei, despre teama Anei de a merge la școală și că nu merită nimic, dar și despre ce pot face ei ca să o ajute. „A fost foarte greu, au fost lucruri pe care nu le înțelegeam, nu aveam cunoștințe și a trebuit să învăț și să schimb și felul meu de a fi”, spune mama. „Comunicarea mea era mai dură, mai dictatorială, referitoare la curățenie sau la note. Nu că nu mă interesa, dar nu știam cum să întreb cum s-a simțit Ana astăzi, ea ca om. Nu ce a făcut, unde a fost, ce voluntariate a bifat”, povestește mama Anei.

A reluat clasa a X-a în septembrie 2017, la un alt liceu. S-a dus cu gândul că o să aibă mult mai multă încredere în ea: „M-am dus cu buchetul de flori și am întrebat încrezătoare: Aici e clasa a X-a? Și s-au uitat toți așa, că: Mamă, cine e asta, a venit aici să ce?”, spune Ana în timp ce își aranjează la mânăci un sacou mov electric. Își amintește că a întrebat-o cineva cum de are atât de multă încredere în ea și de unde a apărut. Dar ea se gândea cum în interiorul ei murea de anxietate.

Câteva luni a mers la școală, se obișnuise puțin și cu holurile liceului, dar în mai 2018 s-a internat pentru a doua oară. Începuse din nou să nu se simtă bine, să aibă zile în care să nu se poată ridica din pat. A stat tot o săptămână. Participa la grupuri de suport, povestea cu un medic rezident, care uneori stătea și peste program ca să o ajute și care a învățat-o să fie mai îngăduitoare cu ea.

A continuat să facă teatru la o trupă din Ploiești, locul în care a simțit că poate să fie ea, să glumească, să-i facă pe ceilalți să râdă, să se accepte și să-și accepte corpul. Când este la cursuri, simte că poate să facă tot ce vrea, că e ca o joacă pe care o face cu ea. Iar profesorul care îi coordonează îi îndrumă să fie cât de „ei” pot. Fac ateliere de mișcare și teatru de gest, iar în trupă

sunt oameni de diferite vârste: „Mă simt acasă, este locul meu safe, fac asta pentru că a fost și este singurul lucru din viața mea care a făcut sens. M-a ținut mereu în picioare, oricât de rău m-aș fi simțit”, povestește ea. „Am văzut că este lucrul pentru care se mobilizează 100%”, spune și mama. „Se trezește la orice oră, merge pe jos, merge cu trenul până în București uneori. Că ninge, că plouă, nu contează.”

Ana a împlinit 18 ani toamna trecută, dar încă preferă să se uite la desene, să asculte High School Musical, Miley Cyrus ori piese heavy metal înainte de a merge la școală. Când și-a sărbătorit majoratul la spital, era internată pentru a treia oară pentru că erau din nou zile în care nu avea energie, ceea ce o speria. Acum, încă la 18 ani, Ana este o tipă înaltă, tunsă scurt, cu părul creț natural, care se încălță mai mereu cu un pantof de-un fel și unul de-un fel, dar ambii cu sclipici. Anul ăsta și-a depășit recordul de prezențe la școală și a fost mândră că nu s-a luat după primul instinct de a se cuibări la loc în pat, după ce suna alarma. A ajuns să aibă 19 absențe la finalul clasei a XI-a, deși în urmă cu un an avea aproape 120.

A purtat coroniță cu trandafiri albi și roz la finalul clasei a XI-a, cu toate că a avut 9 la purtare din cauza absențelor, pentru că a vrut să se răsplătească pentru perioada în care s-a simțit rău și a reușit să-i facă față. „Nu am luat niciodată premiu, mereu am luat mențiune și m-a certat mama, deși aveam media 9,85.” Simte că are resurse, că se poate pune singură pe picioare și se încurajează că va trage de ea să facă lucruri, chiar dacă e vorba despre mersul la sală sau la teatru. Creierul ei îi mai trimite mesaje „perverse” prin care îi spune să stea acasă, să lenevească, dar nu îl mai ascultă la fel ca înainte. Are încredere că va reuși să termine liceul și abia așteaptă să meargă la facultate, la teatru sau la psihologie: „Mi-am propus ca anul viitor să merg cu limuzina la școală, dau o petrecere, nu știu. Că sunt fericită că am putut face asta.”

Ana simte că a tăcut atât de mult timp și abia acum învață să-și ia și ea apărarea. La școală lumea îi spune că îi „cad scânteii din pantofi” și simte că s-a integrat foarte bine printre ceilalți. A început să se înțeleagă mai bine cu părinții și vorbesc mai mult, chiar dacă mai are unele rețineri față de ei.

La psiholog continuă să meargă, din când în când, dar în București, pentru că psihologul s-a mutat acolo. Vara asta a oprit și tratamentul medicamentos pentru că psihiatrul i-a spus că se va descurca și fără. În fiecare seară se pune în pat și se gândește la un aspect fizic frumos al ei: că are încheieturi frumoase sau că are degete lungi.

Deși îi spune lumea că în ultima perioadă vorbește mai mult, ea crede că vorbește cât trebuie și că va vorbi și mai mult dacă va fi nevoie. Și-a promis că nu se va mai lăsa călcată de nimeni în picioare: „Când eram mică îmi era frică de ploaie, dar acum mă simt ca un fulger, că face foarte multă lumină brusc, dar apoi dispare”, spune ea. „Și tot apare la un moment dat, când nu te aștepti.”

*Numele a fost schimbat pentru a proteja identitatea adolescentei.

Psiholog: Depresia la adolescență

Unul din cinci adolescenți poate suferi la un moment dat de depresie, până la vârsta de 18 ani. Fie că e depresie clinică, diagnosticată de un medic psihiatru (se manifestă intens pe o perioadă de două săptămâni, în fiecare zi), sau distimie (o stare deprimantă constantă, a cărei intensitate nu este la fel de mare și se întinde pe o perioadă de minim un an), depresia e cauzată de modul în care interpretăm o situație în raport cu gândurile inflexibile, catastrofale, absolutiste, în care nu mai există nicio speranță de viitor.

Gândurile genul „nu trebuia să mi se întâmple asta”, „nu pot să accept asta” sau „este cel mai rău lucru care mi se poate întâmpla”, „mai rău de atât nu se poate” predispun la depresie. Modurile acestea de gândire sunt stimulate mai ales de mediu: te părăsește prietenul, te cerți cu părinții, nu te simți înțeleș, nu ești șef de promoție sau ești repetent.

„La copii și adolescenți e diferit pentru că trebuie să ne gândim la modul în care ei își construiesc cunoștințele pornind de la familie. Dacă ai în familie un părinte care mereu îți spune că trebuie să faci asta, trebuie să iei 10, că datoria ta este să înveți, că ești un prost, că doar tu nu ai prieteni, atunci ajung să aibă o gândire negativă, pentru că iau modele de la părinți”, spune Anca Dobrea, psihoterapeut cognitiv-comportamental, doctor în Departamentul de Psihologie Clinică și Psihoterapie, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca.

De asemenea, depresia poate să modifice funcționarea de zi cu zi a unui tânăr: nu mai iese cu prietenii, întârzie la școală, nu mai are scopuri pe care să le atingă. De exemplu, o persoană care era

conștiințioasă, care învață și căreia îi plăcea să facă sport sau să cânte la chitară nu mai vrea să facă nimic din toate astea.

Adolescenții și copiii trebuie să conștientizeze că ei sunt singurii care se pot salva și vindeca, iar terapia este esențială în procesul de conștientizare, spune psihologul. Că indiferent de situațiile sau evenimentele prin care trec, certuri cu prietenii, mutări de la școală, alegerea facultății, tot ei cu ei rămân, ei pot schimba modul de gândire și pot lucra în așa fel încât să-și schimbe și emoțiile. Și mai mult decât atât, să analizeze ce le place cu adevărat, ce îi face fericiți și unde își pot atinge potențialul maxim.

Psihologul spune că esențial ar fi un screening al depresiei în școli - să existe o scală cu câteva întrebări prin intermediul cărora să se facă o evaluare pentru a se depista riscul de depresie. „E o investiție de 15 minute, mai ales dacă le faci online, o poți face la ora de dirigiență. Școala ar trebui să-și conștientizeze misiunea și să se uite și la emoții, pentru că suntem oameni prin emoțiile pe care le avem. Nimeni nu ne învață de ce simțim, cum simțim, cine suntem, cine ne sunt prietenii”, adaugă psihologul. Și în plus, și părinții trebuie să-și analizeze discursul, să fie mai înțelegători și să-și întrebe copiii la ce se gândesc, în mod descriptiv. „Copiii cu depresie sunt copii bolnavi, cum îi ducem să-i tratăm de otită trebuie să mergem să-i tratăm și de depresie.”

Dacă simți că treci printr-o perioadă grea, poți apela la Teajut.ro, o platformă de consiliere psihologică online gratuită, care acordă suport pentru anumite situații sau perioade grele prin care treci. Atât tinerii, cât și adulții își pot scrie problemele prin care trec (timiditate, dificultăți de concentrare, dificultăți în comunicare, gânduri catastrofale, probleme cu familia sau la școală, gânduri suicidare) și primesc ajutor din partea unor specialiști în domeniu. Răspunsurile vor fi primite prin e-mail.

ADEVĂRUL: Școala ca moft

EDITORIAL

ȘCOALA CA MOFT

Băieții deștepți fac bani și se bucură de viață. Asta e filosofia unei clase politice formate majoritar din strălucite exemple ale faptului că și fără școală poți „ajunge ceva”. În schimb, elitele din câteva locuri de pe planetă au pus la punct școlii pentru un viitor predictibil al piețelor de muncă.

Principiul de la care se pleacă este unul care ar trebui să le dea fiori guvernanților noștri: în acest moment nu există 85% din meseriile pe care piețele le vor cere în 2030! Și se fac estimări asupra efectelor pe care le vor produce introducerea pe scară largă a Inteligenței Artificiale (IA) și automatizării masive. Iar dacă noi nu avem institute de analiză și proiecție în domeniu, asta nu înseamnă că nu ar trebui să preluăm și să publicăm datele date de alții pentru a le oferi posibilitatea tinerilor noștri studioși, care oricum știm că vor pleca definitiv, să aleagă domeniile care vor fi cerute masiv în economiile de competiție.

Din acest moment, fără ca la noi să se înțeleagă acest lucru, a început distanțarea grupului de țări cu economii „cu viziune competitivă” de cele care sigur că, în majoritate, vor supraviețui, dar păstrându-și doar calitatea de piață de desfacere și consumatoare a soluțiilor de sistem pe care le vor deține ceilalți.

O parte mare din tinerii noștri părăsește școala, având în față modelele succesului social din România, combinație grațioasă între universul manelelor și cel al clanurilor specializate în toate infrafracțiunile imaginabile,

niciodată pedepsiți foarte tare decât dacă nu plătesc corect și la timp dreptul convenit mahărilor, în funcție de grad și de poziție. De aici și convingerea absolută a celor puțini tineri din zona super-competițională: dacă te ducе capul, oricum „pleci afară”.

În timp ce alții își pun întrebarea cum vor putea identifica mai bine meseriile viitorului, realitatea României de sub guvernarea PSD-ALDE spune că „astăzi, peste 300.000 de copii din România, cu vârsta între 3 și 17 ani, nu sunt înscrși în nicio formă de învățământ. Datele oficiale arată că aproape jumătate dintre copiii din România (49%) se află în risc de sărăcie sau excluziune socială, fenomen care are consecințe grave pe termen lung și nu doar asupra copilului, ci și asupra întregii societăți”.

Noi despre asta vorbim când, de fapt, ar trebui să ne preocupe inovații de ruptură, de meseriile care deja au apărut și sunt integrate în programe de învățământ în alte părți: data architect, data steward, man-machine teaming manager, personal data broker, chief data officer, data protection officer, data scientist. În ritmul ăsta, ne despărțim de grupul de țări care-și pregătesc un viitor de competiție. În acest context cred că trebuie înțelese și propunerile pe care se aude că PSD-ul le asumă pentru poziția de comisar european: Rovana Plumb și Dan Nica. Aștia suntem, e drept ca aceștia să ne reprezinte în lume. Varianta de schimbare a dezastrului național: sesiune guvernamentală condusă de doamna Viorica Vasilica Dăncilă la moaște, la Târgoviște.

Cristian Unteașu
Correspondent
la Bruxelles